

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobkyně: **Z. J.**
zastoupena Organizací pro pomoc uprchlíkům
se sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky,**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2021, č. j. OAM-1111/ZA-ZA11-LE26-R2-2015,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 3. 3. 2021 zastavil žalovaný správní orgán řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. j) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). V odůvodnění žalovaný uvedl, že žalobkyně se nezdržuje na poslední známé adrese, místo svého dalšího pobytu neoznámila a neučinil tak ani její právní zástupce.

2. Z podkladů plyne, že ve věci žalobkyně bylo vydáno meritorní rozhodnutí dne 12. 2. 2018, žadatelce nebyla mezinárodní ochrana udělena, o žalobě proti tomuto rozhodnutí rozhodoval Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 5. 2020, čj. 45 Az 5/2018 tak, že rozhodnutí správního orgánu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soud uložil žalovanému, aby se zabýval podrobněji otázkou případného pronásledování žalobkyně z důvodu jejího členství v Církvi všemohoucího boha ze strany čínských orgánů. Žalovaný hodlal předvolat žalobkyni k doplňujícímu pohovoru, neboť poslední pohovor proběhl v dubnu 2017, zjistil však, že místo pobytu žalobkyně není známo.

II. Žalobní argumentace

3. Žaloba namítá porušení ustanovení § 2, 3, 4, 6, 50 a 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť žalovaný nešetřil práva žalobkyně, nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vystupoval vůči žadatelce v mocenském postavení a řízení vedl s nedůvodnými průtahy. Nebyly zohledněny skutečnosti, hovořící ve prospěch žadatelky a odůvodnění rozhodnutí neobsahuje zákonné náležitosti. Žalobkyně splňuje podmínky pro udělení azylu, hrozí jí vážná újma v případě návratu do země původu. Porušeny byly dále i články 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, Úmluvy proti mučení a čl. 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků.
4. Žalobkyně podstoupila azylové pohovory, v nichž poskytla kompletní informace o důvodech, pro které žádá o mezinárodní ochranu a které se odvíjejí od pronásledování z důvodu praktikování křesťanského náboženství v zakázané křesťanské církvi. Byla průvodkyní v Církvi Boha všemohoucího, v prosinci 2012 byl zadržen její otec a bratr z důvodu šíření křesťanství, musili zaplatit pokutu a bylo jim vyhrožováno. V r. 2014 byla zavražděna žena, policií bylo toto spojeno s křesťanstvím, aby mohli být věřící pomluveni a křivě obviněni. Žalobkyně se z obav přestěhovala k sestře ve víře do centra města, policie měla v úmyslu ji zadržet, od září 2015, kdy se objevily výzvy za účelem oznamování věřících, žila v utajení, přestěhovala se a vůbec nevycházela. Ze spisu je jasné, že je křesťanka, pochází z Čínské lidové republiky, je členka podzemní církve, v Číně jsou členové nepovolených církví pronásledováni, žalobkyně tak má nárok na mezinárodní ochranu, podala ucelený příběh, z něhož jasné plyne, že se do země původu nemůže vrátit. Ač bylo původní rozhodnutí vydáno až téměř po třech letech, po jeho zrušení soudem nebyly prakticky téměř rok provedeny ve věci žalobkyně žádné další úkony.
5. Žaloba dále namítá, že ve věci žalobkyně nebyly kumulativně splněny dvě podmínky pro možné zastavení řízení. Jednak ze správního spisu plyne, že žalovaný neměl v úmyslu konat s žalobkyní pohovor, neboť v průběhu celé doby nekonal žádnou aktivitu, ač ustanovení § 27 zákona o azylu upravuje, že rozhodnutí o mezinárodní ochraně má být vydáno bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 6 měsíců. Případ žalobkyně nebyl přitom věcně ani právně složitý, pronásledování křesťanů v Číně je již známou věcí, ve spise je založena zpráva MZ ČR, z níž omezování lidských práv v zemi původu vyplývá a žalobkyně přednesla jasný azylový příběh. Žalovaný nemohl být v r. 2020 ani přetížen, nápad roku byl v důsledku pandemie covidu minimální a důvodem průtahů nemohla být ani neaktivita žalobkyně, neboť žalovaný neučinil žádný úkon. Z rozsudku Krajského soudu v Praze pak nevyplývá ani jednoznačná nutnost provést další pohovor s žalobkyní, její věrohodnost žalovaný nevyvrátil a měl tedy povinnost aplikovat důkazní standard přiměřené pravděpodobnosti a v pochybnostech postupovat ve prospěch žalobkyně.

Konečně, obdobné průtahy byly žalovaným praktikovány i v dalších případech žadatelů z Číny.

6. Závěr o možné aplikaci § 25 písm. j) zákona o azylu žaloba považuje za chybný, neboť pojem „nelze zjistit místo pobytu žadatele“ předpokládá širší snahu orgánu zjistit žadatelův pobyt. Správní orgán pouze požádal cizineckou policii o toto ověření, ta žalobkyni v místě pobytu nezastihla, v čase kontroly se však lidé v aktivním věku většinou doma nezdržují. Právnímu zástupci byla dána mimořádně krátká lhůta pro sdělení místa pobytu žalobkyně. Její místo pobytu bylo možné zjistit, přitom s ní nebylo nutné provádět další pohovor, zastavení řízení nebylo tedy na místě. Vzhledem k judikatuře Evropského soudního dvora je pak možné, aby soud sám vydal ve věci rozhodnutí, kterým žalobkyni mezinárodní ochranu přizná. V závěrečném návrhu proto žaloba navrhuje, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a žalobkyni přiznal azyl.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 28. 4. 2021 uvedl, že s obsahem žalobních námitek nesouhlasí. Tyto jsou neopodstatněné, neboť žalovaný postupoval v souladu se zákonem. Odkazuje na znění ustanovení § 25 písm. j) zákona o azylu, podle něhož se řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a na základě dosud zjištěného stavu věci nelze rozhodnout. Žalovaný s respektem k dikci platné právní úpravy vyvinul dostatečnou snahu ke zjištění místa pobytu žadatelky.
8. Správní orgán odkazuje na znění rozsudku Krajského soudu v Praze, který mj. konstatoval, že žalovaný se dostatečně nevěnoval otázce, zda by případné pronásledování Církve všemohoucího boha ze strany čínských orgánů mohlo být motivováno také politicky a tedy neposoudil dostatečně, zda by mohla být žalobkyně pronásledována z důvodů, obsažených v § 12 písm. a) zákona o azylu, tedy, nevedl pohovor s žalobkyní tak, aby postavil tuto otázku najisto. Z uvedeného plyne, že žalovaný adekvátně považoval za potřebné znovu předvolat žalobkyni k doplňujícímu pohovoru za účelem objasnění případné politické/protirežimní motivace její žádosti, ovšem také za účelem zjištění aktuální situace s ohledem na skutečnost, že poslední správní úkon s žalobkyní proběhl 11. 4. 2017, tedy bezmála před čtyřmi lety. Tento postup byl v souladu se zrušujícím soudním rozsudkem i se zákonem. Žaloba ani nezmiňuje žádné konkrétní zákonné ustanovení, které by žalovanému bránilo realizovat se žalobcem pohovor, shledá-li to potřebným v zájmu dostatečného zjištění stavu věci.
9. Žalobkyně si nevyřídila prodloužení platnosti průkazu žadatele o mezinárodní ochranu, žalovaný proto požádal Odbor cizinecké policie Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje o provedení pobytové kontroly. Tato byla provedena dne 28. 1. 2021, s tím, že v době kontroly nebyla žalobkyně zastižena. Ze sdělení dále plyne, že správce domu sdělil, že jmenovaná v bytě již nebydlí a odkázal pracovníky Oddělení pobytových kontrol na bývalého majitele bytu, který následně potvrdil, že žalobkyně byla v jeho bytě ubytována do 31. 8. 2020, poté se odstěhovala, neznámo kam. Žalovaný poté vznesl výzvou ze dne 10. 2. 2021 dotaz na zástupkyni žalobkyně na místo jejího pobytu. Ta požádala dne 15. 2. 2021 o prodloužení lhůty o dva týdny, správní orgán žádosti vyhověl a zmocněnkyni žalobkyně o tom vyrozuměl. Ve stanovené lhůtě pak zástupkyně žalobkyně požádala o okamžité vydání rozhodnutí, pobyt žalobkyně nesdělila. Tento neuvedla ani do data vydání rozhodnutí, a ani v rámci žalobního podání.

10. Správní orgán s odkazem na výše uvedené skutečnosti uvedl, že mu nebyl a dosud není znám aktuální pobyt žalobkyně, vzhledem k tomu pak nebylo možné ve věci rozhodnout, neboť shromážděné podklady neumožňovaly zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti – viz rozsudek Krajského soudu v Praze. Žalovaný proto přistoupil k zastavení řízení, postupoval v souladu se zákonem a důvody mají dostatečnou oporu ve správním spisu. Žalobní námitky pak dle žalovaného nepředkládají argumentaci způsobitou vyvrátit správnost a zákonnost postupu žalovaného, když ust. § 82 zákona o azylu ukládá žadateli povinnost uvádět správnímu orgánu své místo pobytu. Zde žalovaný odkázal na dřívější rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 10. 12. 2018, čj. 29 Az 50/2017, které bylo následně potvrzeno i rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Konečně, žalovaný vyvinul dostatečné úsilí zjistit místo pobytu žalobkyně.
11. Jako přílehlavé považuje rovněž správní orgán srovnání projednávané věci s rozhodnutím Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 4. 2021, čj. 60 Az 46/2000, kdy se soud zabýval možností zastavení řízení dle § 33 písm. b) zákona o azylu poté, co prověří místo pobytu žadatele, nicméně je zde možnost nezabývat se meritorně azylovými návrhy účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci ČR a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky. Poslední známý pobyt žadatelky žalovaný evidoval na privátní adrese v x, v době vydání rozhodnutí – 3. 3. 2021 – mu již nebylo místo pobytu žadatelky známo a ačkoliv podnikl konkrétní kroky k jeho zjištění, zjistit se nepodařilo. Příslušnou informaci nebyla schopna podat ani zástupkyně žalobkyně a z dodaných listin tuto informaci zřejmě neposkytla ani v soudním řízení. Pokud by tedy sama žalobkyně měla skutečný zájem o legální pobyt na zdejším území a tedy i tvrzenou osobní účast na soudním řízení, nepochybně by adresu svého dalšího pobytu oznámila a vyřídila by si prodloužení platnosti průkazu. Nic z toho však neučinila. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Jednání krajského soudu

12. Krajský soud ve věci jednal dne 7. 3. 2022. Konstatoval, že účastníci se k jednání omluvili a nežádali odročení věci, soud tak jednal v nepřítomnosti řádně předvolaných účastníků řízení ve smyslu ustanovení § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s. Soud konstatoval, že v této věci rozhodl odmítnutím žaloby dne 3. 5. 2021, toto jeho rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem dne 8. 9. 2021, a to pod sp. zn. 4 Azs 148/2021, věc byla vrácena k dalšímu řízení. NSS stanovil, že v dané věci nebyly splněny podmínky pro odmítnutí věci, neboť plná moc zástupce žalobkyně byla obsahem správního spisu.
13. Krajský soud dále konstatoval, že ve věci rozhodl dne 19. 10. 2021 přiznáním odkladného účinku žaloby. Zástupkyně žalobkyně soudu předložila podáním ze dne 2. 12. 2021 „Zprávu o šetření ve věci průtahů v řízeních o udělení mezinárodní ochrany členům skupiny tzv. čínských křesťanů“ Veřejného ochránce práv ze dne 30. 11. 2021. Krajský soud provedl touto zprávou důkaz v průběhu jednání.
14. Ze správního spisu soud konstatoval, že je zde založen rozsudek Krajského soudu v Praze, čj. 45 Az 5/2018 ze dne 29. května 2020, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2018, čj. OAM-1111/ZA-ZA11-P15-2015, věc vrácena k dalšímu řízení. V jeho závěru je uvedeno, že *„vzhledem k jeho znění dospěl soud k závěru, že žalovaný zatížil napadené rozhodnutí nesprávným*

posouzením právní otázky důsledků žalobkyní tvrzené příslušnosti k Církvi Boha všemohoucího, a to otázky prospektivnosti a individuálnosti posouzení odůvodněnosti strachu z pronásledování, tedy výkladu § 12 písm. b) zákona o azylu. V důsledku toho je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný nezjišťoval na podkladě zpráv o zemi původu, do jaké míry je pravděpodobné, že by žalobkyně mohla být vystavena aktům pronásledování. To představuje důvod pro zrušení rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Zcela nepodložená je úvaha žalovaného o neexistenci hrozby vážné újmy po případném návratu žalobkyně do země původu v rámci posouzení podmínek pro udělení doplňkové ochrany, neboť žalovaný o této otázce rozhodl, aniž by si opatřil zprávy o zemi původu řešící danou otázku (ohrožení příslušníků církve, ohrožení žadatelů o mezinárodní ochranu a ohrožení osob navrátilých se po uplynutí povolené doby). Žalovaný opřel své rozhodnutí o skutečnosti v řízení nezjišťované, tedy zatížil jej nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.).“ Poté se ve správním spisu nachází opis z evidence rejstříku trestů fyzických osob ze dne 27. 11. 2020 (osoba žalobkyně), vyrozumění o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ze dne 18. 12. 2020, doručené téhož dne OPU, žádost o prověření místa pobytu žalobkyně, adresovaná Policii ČR – odbor cizinecké policie v Hradci Králové ze dne 26. 1. 2021. Dne 3. 2. 2021 policejní orgán sdělil žalovanému, že dne 28. 1. 2021 byla provedena v 10,30 hod. kontrola na uvedené adrese žalobkyně, kde nebyl nikdo zastížen, po vytěžení sousedů byl zjištěn správce domu, který uvedl, že v uvedené bytové jednotce již tato cizinka nebydlí, poskytl e-mailový kontakt na bývalého majitele bytu p. Š.. Tento orgánu policie sdělil, že žalobkyně byla v jeho bytě ubytována od 1. 6. 2018 do 31. 8. 2020, poté se odstěhovala a další informace o ní majitel bytu nemá. Přípisem ze dne 10. 2. 2021 vyzval žalovaný OPU ke sdělení adresy aktuálního pobytu žalobkyně. OPU dne 15. 2. 2021 požádala o prodloužení dané lhůty o 2 týdny. Dne 16. 2. 2021 žalovaný sdělil OPU, že lhůtu k výše cit. úkonu prodlužuje do 1. 3. 2021. 1. 3. 2021 byl žalovanému doručen přípis OPU, kterým zástupce žalobkyně žádá o okamžité vydání rozhodnutí ve věci, když výpovědi žalobkyně byly kompletní, od vydání rozsudku soudu nebyl učiněn žádný správní úkon. Dne 3. 3. 2021 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s., a po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

16. Krajský soud konstatuje, že žalovaný rozhodl o zastavení řízení ve věci žalobkyně, toto odůvodnil tím, že ve věci považoval za nutné provést doplňující výpověď žadatelky, její místo pobytu však nebylo známé a nebylo ani možné ho dostupnými prostředky zjistit.
17. Ustanovení § 25 zákona o azylu upravuje zastavení řízení, kdy pod písm. j) **se zastavuje řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a na základě dosud zjištěného stavu věci nelze rozhodnout.**
18. K problematice toho, že nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany existuje konstantní judikatura NSS, zejména pak ve vztahu k § 33 písm. b) zákona o azylu, určující, jaké úkony musí soud učinit, aby mohl dovodit, že není možné zjistit místo pobytu žadatele (srov. např. rozsudek ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 - 58, č. 707/2005 Sb. NSS, či ze dne 24. 3. 2004, č. j. 7 Azs 34/2004 - 65, č. 261/2004 Sb. NSS, a ze dne 16. 3. 2004, č. j. 2 Azs 41/2003 - 42, č. 729/2005 Sb. NSS). Podle této judikatury nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu ve smyslu § 33 písm. b) zákona o azylu je dána jen tam, kde „*krajský soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele (zjištění hlášeného místa pobytu v evidenci cizinecké a pohraniční policie, doručení soudních písemností soudním doručovatelem nebo orgány justiční stráže, prostřednictvím držitele poštovní licence nebo příslušného policejního orgánu, apod.) a přes toto úsilí a případné další pátrání v příslušných evidencích, např. úřadů práce, Rejstříku trestů, Vězeňské služby, pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý.*“ V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 8 Azs 26/2009-45 (následovaného i současnou judikaturou – viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. července 2021, č. j. 1 Azs 122/2021-20), se podává, že nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde krajský soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích nebyl pobyt žadatelky zjištěn a zůstal zcela neznámý. I z dalších rozhodnutí soudů lze vysledovat, že pro konstatování toho, že žadatel je aktuálně neznámého pobytu je potřebné ne toliko deklarovat, že pobyt žadatele není znám, ale doložit, že místo jeho pobytu nelze dostupnými prostředky zjistit. Uvedenou judikaturu pak lze, dle přesvědčení soudu, vztáhnout i na současný případ žalobkyně a snahu žalovaného zjistit její aktuální místo pobytu.
19. Jak krajský soud výše uvedl, ve správním spisu se mj. nachází Výpis z rejstříku trestů, dále pak žalovaný požádal Policii ČR o prověření místa pobytu žalobkyně a zjistil, že tato se z místa pobytu, k němuž obdržela povolení, tedy z adresy x, dne 31. 8. 2020 odstěhovala. Žalobkyně žalovanému neoznámila nové místo svého pobytu, ač takovou informaci správní orgán, který má rozhodnout o udělení mezinárodní ochrany, logicky vědět musí, a zde soud odkazuje např. na ustanovení § 77, § 78, 82 zákona o azylu. Z průběhu správního, ale i soudního řízení je poté zcela patrné, že o místě pobytu žalobkyně není již delší dobu informován ani zástupce žalobkyně. Ten požádal žalovaného o lhůtu dvou týdnů pro sdělení této informace, bylo mu vyhověno, v uvedené lhůtě však místo pobytu žalobkyně neoznámil a neučinil tak ani nikdy poté, až do rozhodnutí soudu. Zde pak soud zdůrazňuje, že chápe určité obavy žadatelů o azyl, popsané zástupcem, nicméně všichni žadatelé o udělení mezinárodní ochrany se nacházejí v obdobné situaci a mají i obdobné, platnou právní úpravou stanovené povinnosti. Po popsané aktivitě žalovaného, kterou vyvinul k získání informace o pobytu žalobkyně, soud konstatoval, že znění § 25 písm. j) zákona o azylu (nelze zjistit místo pobytu žadatele) bylo v daném případě naplněno.

20. Zástupkyně žalobkyně směřovala žalobní námitky proti nevydání meritorního rozhodnutí ve věci žalobkyně ve lhůtě, stanovené § 27 zákona o azylu. Dále namítala, že lhůtu zde uvedenou (6 měsíců) lze prodloužit až o dalších 9měsíců, avšak to pouze za předpokladu, že se jedná o věcně nebo právně složitou věc, je dán velký počet žádostí, případně pokud žadatel neplní své povinnosti a rozhodnout dle odst. 1 tak nelze. Dále namítala, že žádný pohovor s žalobkyní nebylo nutno dále provést, nebyly splněny pro další prodloužení lhůty zákonné podmínky, tento argument podpořila i zjištěními Veřejného ochránce práv, z jehož zprávy plyne zjištění určitých pochybení v řízeních o žádostech skupiny čínských žadatelů o azyl. Krajský soud k uvedeným námitkám konstatuje, že ve věci byla pro prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí vydána řádná vyrozumění, zástupkyni doručena, pokud pak měla proti takovému postupu správního orgánu jakékoliv námitky, mohla využít ustanovení § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, upravující ochranu před nečinností správního orgánu, případně i ustanovení § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že ve věci žalobkyně považoval za potřebné jak s ohledem na znění rozsudku Krajského soudu v Praze, tak i s ohledem na časový odstup od posledně provedeného pohovoru s žalobkyní, provést doplňující pohovor, což krajský soud za vadu řízení s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti nepovažuje. Připomíná rovněž, že předmětem jeho přezkumu správnosti a zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí je naplnění zákonných podmínek postupu žalovaného dle § 25 písm. j) zákona o azylu, nikoliv jednotlivé úkony správního řízení.
21. Pokud žaloba odkazuje na to, že žalobkyně se nedostavila k prodloužení svého průkazu žadatele o mezinárodní ochranu z důvodu psychických problémů, soud připomíná, že se jedná o zákonnou povinnost žalobkyně, plynoucí z § 57 odst. 5 zákona o azylu, kdy v případě nemožnosti takovou povinnost vykonat jistě existují prostředky případné omluvy a podání vysvětlení, zejména když je žalobkyně zastoupena. O uváděném onemocnění žalobkyně navíc zástupce nepředložil žádný důkaz, např. lékařský nález či vyjádření. V neposlední řadě pak ustanovení § 49a zákona o azylu upravuje povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany v průběhu řízení poskytovat ministerstvu nezbytnou součinnost a uvádět pravdivé a úplné informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, po dobu řízení není žadatel o udělení mezinárodní ochrany oprávněn opustit území.
22. Z předložené zprávy ombudsmana (bod 13) vyplývají zjištění určitých pochybení žalovaného v průběhu řízení, týkajících se skupiny tzv. čínských křesťanů. Krajský soud v Hradci Králové přezkoumával správnost a zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, kterým došlo po zrušení rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 29. 5. 2020 k vydání rozhodnutí o zastavení řízení pro neznámý pobyt žalobkyně a nemožnost doplnit řízení o doplňující pohovor, bez něhož považoval nové zhodnocení věci a vydání meritorního rozhodnutí žalovaný za nemožné. V průběhu zákonné lhůty žalovaný vydal oznámení o prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí, následně činil úkony ke zjištění pobytu žalobkyně, a poté vydal rozhodnutí o zastavení řízení. V uvedeném postupu krajský soud žalobou namítaná pochybení neshledal, neshledal žádné závažné vady řízení, pro které by mohl zvolit postup dle § 78 odst. 1 s.ř.s.
23. Po přezkoumání věci tak naopak krajský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je souladné se zněním zákona o azylu, konkrétně v ustanovení § 25 písm. j), neboť z průběhu spisu je patrné, že žalovaný vyvinul potřebnou snahu pro zjištění místa

pobytu žalobkyně, která nejen že si v rozporu se zákonnou povinností nevyřídila prodloužení platnosti průkazu žadatele o mezinárodní ochranu, ale zcela jistě ukončila pobyt na povolené adrese v Hradci Králové, další místo pobytu neoznámila, a toto neoznámila po výzvě žalovaného ani její zástupkyně, a to ani v náhradní lhůtě, která jí byla po její žádosti povolena. Zástupkyně ani ke dni rozhodnutí soudu toto místo pobytu nesdělila, je tak nasnadě uzavřít, že ani zástupkyně žalobkyně aktuální místo pobytu žalobkyně po srpnu 2020 nezná. Vzhledem ke znění závěrů rozhodnutí Krajského soudu v Praze a časovému odstupu od posledně provedeného pohovoru s žalobkyní pak krajský soud nepovažoval ani za pochybení žalovaného, pokud ten vyvíjel snahu provést s žalobkyní doplňující pohovor o skutečnostech, nastíněných zrušujícím rozsudkem Krajského soudu v Praze.

24. Krajský soud tedy po přezkoumání věci neshledal důvodů pro zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a rozhodl v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. o zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

VI. Náhrada nákladů řízení

25. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., dle něhož jsou náklady řízení přiznávány účastníkovi, který měl ve věci úspěch. Tím je žalovaný, který náhradu nákladů řízení nežádal. Z uvedeného důvodu pak krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 16. března 2022

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně